

16

LA LLEGENDA DE KITEJ

Font:
Inna Alpatova
És de Rússia i viu
a Palau-solità i
Plegamans.

Al mateix centre de Rússia hi ha un llac anomenat Svetloyar, que és la perla de la naturalesa russa. Es diu que a les aigües d'aquest llac hi ha una ciutat invisible anomenada Kitej, coneguda com la petita Atlàntida russa, i, de vegades, al voltant del llac s'hi pot sentir algun cant i algun repic llunyà de campanes. Aquesta n'és la llegenda.

Fa molts i molts anys, el gran duc Jordi II, anomenat també gran príncep Vladímir, va trobar un lloc molt formós i va decidir construir allà mateix una preciosa ciutat, que va anomenar Kitej. Al centre, s'hi van construir sis esglésies molt boniques. Quan els tàrtars van envair Rússia, van veure que efectivament era una ciutat preciosa i la van voler conquerir.

Quan els atacants van arribar a les muralles de la ciutat es van quedar sorpresos: els seus habitants no havien construït cap fortificació i semblava que no volien defensar-se. L'única cosa que van fer va ser resar a Déu perquè els salvés ja que sabien que no podien esperar res de bo dels invasors. Els conqueridors van atacar la ciutat i de sobte va començar a brollar aigua de la terra. Els tàrtars, esporuguits, van abandonar la seva comesa d'atacar la ciutat i van fugir, però l'aigua no parava de brollar.

Quan es va calmar, el lloc de la ciutat estava ocupat per un llac i només se sentia la remor de les onades. A la llunyania es veien les creus de les esglésies que brillaven mentre s'anaven submergint; va ser l'últim que va desaparèixer sota les aigües i ja no es va sentir res més, només l'aigua.

Des de llavors, aquesta ciutat existeix sencera, però és invisible. La llegenda diu que només una persona sense ràbia i amb l'ànima pura pot veure-la al fons del llac i escoltar el soroll de les seves campanes.

ЛЕГЕНДА О КИТЕЖ-ГРАДЕ

В самом центре России, Нижегородском крае, есть озеро Светлояр - жемчужина русской природы. Это озеро называют иногда маленькой русской Атлантидой: его история овеяна легендами.

Расположено оно в лесной чаще. Голубые воды озера лежат неподвижно днем и ночью. Лишь изредка легкая зыбь пробегает по ним. Бывают дни, когда до тихих берегов доносится протяжное пение, и слышится далекий колокольный звон.

Давным-давно, еще до пришествия татар, великий князь Георгий Всеволодович вышел на "зело прекрасно" место, где поставил город. Так на берегу озера появился славный Китеж-град. В центре города возвышались шесть глав церквей.

Придя на Русь и завоевав многие земли наши, Батый услышал про славный Китеж-град и устремился к нему со своими ордами...

Татары грозовой тучей обложили город и хотели взять его силой, но когда они прорвались к его стенам, то изумились. Жители города не только не построили никаких укреплений, но даже не собирались защищаться. Жители молились о спасении, так как от татар не приходилось ждать чего-либо доброго.

И как только татары ринулись к городу, из-под земли вдруг забили многоводные источники, и татары в страхе отступили. А вода все бежала и бежала...

Когда стих шум родников, на месте города были лишь волны. Вдали мерцала одинокая глава собора с блестящим посредине крестом. Она медленно погружалась в воду.

Вскоре исчез и крест. Теперь к озеру есть путь, который называется Батыевой тропой. Она может привести к славному городу Китежу, но не каждого, а лишь чистых сердцем и душою. С тех пор город невидим, но цел, а особо праведные могут увидеть в глубине озера огоньки крестных ходов и слышать сладкий звон его колоколов.

Rus

Nombre de parlants

155.000.000 (més 100 milions que el tenen com a segona llengua).

On es parla

A la Federació Russa, Ucraïna (Crimea), Bielorússia, el nord-est i el sud-oest de Moldàvia, Letònia, Estònia, Lituània, Finlàndia, Polònia, el sud-est de Romania, Bulgària, el Kazakhstan, el Kirguizistan, el nord de Geòrgia, Armènia, l'Azerbaidjan, el Tadjikistan, el Turkmenistan i l'Uzbekistan.

Sabies que...

En molts estats sorgits de la dissolució de la Unió Soviètica hi ha grans masses de russòfons monolingües. Per això, la funció del rus com a mitjà de comunicació entre gent d'ètnia diferent continua vigent i, per tant, és la segona llengua de milions de persones.